

1 Ιουνίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑ-
ΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΙΚΗΣ Χ" ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1124.)

5 Αναθεωρητική έφεση — Ειδοποίηση έφεσης — Προσδιορισμός επίδι-
κου θέματος — Διαδικαστικοί Κανονισμοί Πολιτικής Δικονομίας
Δ.35 Θ.4 — Αυστηρή εφαρμογή όπως και στο αντίστοιχο πεδίο της
αστικής δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας — Ειδοποίηση έφεσης που
δεν στηρίζεται σε έγκυρο λόγο ή λόγους είναι θνησιγενής — Συνε-
κτίμηση δύο ή περισσότερων λόγων έφεσης — Αρχές που εφαρμό-
ζονται.

Ερμηνεία της ορολογίας του δικονομικού θεσμού Οτδ. 58 του Αγγλι-
κού Εφετείου.

10 Ο εφεσείων ήγειρε 6 λόγους έφεσης στην ειδοποίηση έφεσης.
Οι λόγοι 1, 3, 4 και 5 εγκαταλείφθηκαν. Αναφορικά με τους λό-
γους 2 και 6 υποβλήθηκε ότι κρινόμενοι από κοινού σε συνδυασμό
με την εκκαλούμενη απόφαση θεμελιωναν έγκυρο λόγο έφεσης.

15 Ο λόγος 2 ανέφερε ότι, το εύρημα του Δικαστηρίου ότι το
άρθρο 35 του Περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου Ν. 52/80, δεν
αντίκειται προς τις πρόνοιες του άρθρου 28 του Συντάγματος
είναι εσφαλμένο, και ο λόγος 6 ότι, η απόφαση του Δικαστηρίου
ότι το πιο πάνω άρθρο του Ν. 52/80 δεν είναι αντισυνταγματικό,
δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη.

20 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση
και αποφάνθηκε ότι:

25 1. Οι λόγοι 2 και 6 όχι μόνο δεν μπορούν να συνδυασθούν
αλλά σε κάποιο βαθμό συγκρούονται. Ενώ από τον λόγο 2 εξυπα-
κούεται η ύπαρξη αιτιολογίας πλην εσφαλμένης για την κρίση της
συνταγματικότητας του άρθρου 35 του Ν.52/80, με τον λόγο 6 προ-
βάλλεται ως ελλειπής σε βαθμό που να αμφισβητείται ως μη "δεό-

ντως αιτιολογημένη" η αιτιολογία για το θέμα της συνταγματικότητας.

2. Ο προσδιορισμός του σφάλματος στην εκκαλούμενη απόφαση δεν υποδηλώνει ούτε εξυπακούει ότι το αντίθετο του σφάλματος είναι σωστό ή ότι το αντίθετο είναι ο λόγος για τον οποίο επιδιώκεται η ανατροπή της απόφασης. 5

3. Η ορολογία του αγγλικού δικονομικού θεσμού, Order 58 μετά την τροποποίηση του Απριλίου 1956, όπως ερμηνεύθηκε στην υπόθεση *Sansom v Sansom* διαφέρει από την Δ.35 Θ.4 των Κυπριακών Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. 10

Η έφεση είναι άρση και απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Kyriakides v Kyriakides (1969) 1 C.L.R. 373.

Courtis & Another (No.1) v Iasonides (1972) 1 C.L.R. 56. 15

Τύμβιος & Άλλος ν Λιβέρα (1991) 1 Α.Α.Δ. 615.

"ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εταιρεία Λτδ & Άλλος ν Κύρρη (1992) 1 Α.Α.Δ. 130.

Έλληνας & Άλλος ν Χριστοδούλου. Π.Ε. Απόφαση ημερ. 29.6.1993. 20

Δημοκρατία ν Κόμματος των Φιλελευθέρων & Άλλου (1993) 3 Α.Α.Δ. 585.

Pastella Marine Co. v Nat. Iranian Tanker Co. (1987) 1 C.L.R. 410.

M/Yacht Allan ν Μπίλλυ. Π.Ε. Απόφαση ημερ. 16.3.1994.

Ζαχαρονιδιού & Άλλοι ν Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 214. 25

Sansom v Sansom [1956] 1 W.L.R. 945.

Προδικαστικό σημείο.

Προδικαστικό σημείο σχετικά με το βάσιμο της έφεσης λόγω του ότι κανένας από τους λόγους έφεσης που καθορίζονται στην ειδοποίηση έφεσης δεν φαίνεται εκ πρώτης όψεως να είναι έγκυρος. 30

Γ. Τριανταφυλλίδης και Μ. Πελίδης, για τους εφεσεϊόντες.

Στ. Χατζηγιάννη - Ιωσήφ (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του δικαστηρίου θα
5 δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Προτού αρχίσει η ακρόαση διατυπώσαμε
επιφυλάξεις για το βάσιμο της έφεσης επισημαίνοντας ότι
κανένας από τους έξι ξεχωριστούς λόγους έφεσης που καθορίζονται στην ειδοποίηση έφεσης δε φαίνεται εκ πρώτης
10 όψεως να είναι έγκυρος και καλέσαμε τον εφεσείοντα να
επιχειρηματολογήσει επί του θέματος. Είναι θεμελιωμένο
ότι λόγος έφεσης που δε συνάδει με τις διατάξεις της Δ.35
Θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας είναι άκυρος και
αν κανένας από τους λόγους έφεσης δεν είναι έγκυρος
15 τότε πλήττεται το θεμέλιο της έφεσης και η ειδοποίηση, το
δικονομικό μέτρο με το οποίο εγείρεται, είναι θνησιγενής.
(Βλ. *Kyriakides v. Kyriakides* (1969) 1 C.L.R. 373, *Omiros
Courtis and Another (No. 1) v. Panos K. Iasonides* (1972) 1
C.L.R. 56, *Μάϊκ Τύμβιος και Άλλος ν. Δημήτριου Π. Λι-
20 βέρα* (1991) 1 Α.Α.Δ. 615, *"ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εται-
ρεία Λτδ και Άλλος ν. Κώστα Κύρρη* (1992) 1 Α.Α.Δ. 130,
και *Έλληνας και Άλλος ν. Χριστοδούλου* (Π.Ε. 8379,
αποφασίστηκε στις 29/6/93)). Και στο πεδίο της δευτερο-
βάθμιας αναθεωρητικής δικαιοδοσίας συντρέχουν όπως
25 υποδείξαμε στην *Δημοκρατία ν. Κόμματος των Φιλελευθέ-
ρων και Άλλου* (1993) 3 Α.Α.Δ. 585, όμοιοι λόγοι με την
αστική δευτεροβάθμια δικαιοδοσία για την αυστηρή εφαρ-
μογή των προνοιών της Δ.35 Θ.4.

Με την ειδοποίηση έφεσης που συνιστά το ένδικο μέσο
30 για την άσκηση έφεσης τέθηκαν 6 λόγοι έφεσης, οι ακόλου-
θοι:-

"1. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι ορθά οι καθ' ων η
αίτηση επέβαλαν φόρο κεφαλαιουχικών κερδών
επί του κέρδους το οποίον υποτίθεται ότι προέκυ-

ψε από τη διάθεση μέρους του οικοπέδου του αιτητή υπ' αρ. εγγραφής C1183 στους Αγίους Ομολογητές, η οποία έγινε το 1971, είναι εσφαλμένο.

2. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι το άρθρο 35 του Περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου δεν αντίκειται στις πρόνοιες του άρθρου 28 του Συντάγματος είναι εσφαλμένο. 5
3. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η εκτίμηση των καθ' ων η αίτηση αναφορικά με το επίδικο τεμάχιο είναι ορθή είναι εσφαλμένο. 10
4. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η εκτίμηση που κατατέθηκε στο Δικαστήριο από τον αιτητή δεν μπορεί να ληφθεί υπ' όψη αφού δεν τέθηκε ενώπιον των καθ' ων η αίτηση είναι εσφαλμένο.
5. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι υπό τις περιστάσεις η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να επιβάλουν φόρο κεφαλαιουχικών κερδών στον αιτητή ήταν λογικά επικτή είναι εσφαλμένο. 15
6. Η απόφαση του Δικαστηρίου ότι το άρθρο 35 του Περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου δεν είναι αντισυνταγματικό, δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη." 20

Η Δ.35 Θ.4 ορίζει και η νομολογία βεβαιώνει ότι τα συστατικά στοιχεία λόγου έφεσης είναι (α) ο καθορισμός του σφάλματος στην εκκαλούμενη απόφαση, του οποίου επιδίδεται ο παραμερισμός, που συνιστά τη βάση (ground) του λόγου έφεσης, και (β) τους λόγους που την στοιχειοθετούν, δηλαδή την αιτιολογία που την στηρίζει. 25

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα εγκατέλειψε τους λόγους 3, 4 και 5 και δεν πρόβαλε οποιαδήποτε επιχειρηματολογία η οποία να συνηγορεί υπέρ της διάσωσης του λόγου 1. Υποστήριξε όμως ότι οι λόγοι 2 και 6 κρινόμενοι από κοινού σε συνδυασμό με την απόφαση η οποία εκκαλείται θε- 30

μελιώνουν έγκυρο λόγο έφεσης, οπότε η έφεση διασώζεται και διανοίγεται το πεδίο της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας προς εξέταση του θέματος το οποίο τίθεται.

- 5 Η δικηγόρος των εφεσιβλήτων, η οποία επίσης κλήθηκε να εκθέσει τις απόψεις της για την εγκυρότητα της έφεσης, υπέβαλε ότι κανένας από τους 6 λόγους που έχουν τεθεί δεν είναι έγκυρος και ότι η έφεση στην ολότητά της καταπίπτει ως άκυρη.

- 10 Ο δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε ότι παρέχεται δυνατότητα συνεκτίμησης δύο ή περισσότερων λόγων έφεσης για να αποφασιστεί κατά πόσο αποκαλύπτεται έγκυρος ή έγκυροι λόγοι έφεσης. Προς υποστήριξη των θέσεων του αναφέρθηκε στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Pastella Marine Co. v. Nat. Iranian Tanker Co.* (1987)
- 15 1 C.L.R. 410, όπου υιοθετείται η θέση ότι είναι παραδεκτή η συνεκτίμηση δυο ή περισσότερων λόγων σε συνδυασμό με την εκκαλούμενη απόφαση για να αποφασιστεί αν υπάρχει συμμόρφωση με τις διατάξεις της Δ.35 Θ.4. Δε θα επεκταθούμε στη διερεύνηση της *Pastella* (ανωτέρω) ή της
- 20 απόφασης στην *M/Yacht Allan v. Μπίλλυ* (Π.Ε. 8055, αποφασίστηκε στις 16/3/94) που σχετίζεται με τα ίδια θέματα εφόσον εξ αντικειμένου δεν παρέχεται η δυνατότητα θεμελίωσης έγκυρου λόγου έφεσης με το συσχετισμό του λόγου 2 και 6 ή αντίστροφα. Κάθε ένας από τους δυο λόγους θε-
- 25 μελιώνει βάση έφεσης με τον προσδιορισμό ξεχωριστών σφαλμάτων στην απόφαση. Όχι μόνο οι δυο λόγοι (2 και 6) δεν μπορεί να συνδυασθούν αλλά σε κάποιο βαθμό συγκρούονται. Ενώ από τον λόγο 2 εξυπακούεται η ύπαρξη αιτιολογίας πλην εσφαλμένης για την κρίση της συνταγμα-
- 30 τικότητας του άρθρου 35 του Ν 52/80, με τον λόγο 6 προσβάλλεται ως ελλιπής σε βαθμό που να αμφισβητείται ως μη "δεόντως αιτιολογημένη" η αιτιολογία για το θέμα της συνταγματικότητας. Ό,τι είναι καθοριστικό για την τύχη και των δύο αυτών λόγων είναι ότι κανένας δεν αποκαλύ-
- 35 πτει το λόγο ή τους λόγους που θεμελιώνουν τα "σφάλματα" στην απόφαση.

Πριν τελειώσουμε θέλουμε να επισύρουμε την προσοχή

σ' εκείνο που λέχθηκε στην *Ζαχαρουδιού και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 215, ότι "... ο προσδιορισμός του σφάλματος στην εκκαλούμενη απόφαση δεν υποδηλώνει ούτε εξυπακούει ότι το αντίθετο του σφάλματος είναι σωστό ή ότι το αντίθετο είναι ο λόγος για τον οποίο επιδιώκεται η ανατροπή της απόφασης." 5

Τέλος σημειώνουμε τις παρατηρήσεις μας κατά τη συζήτηση σχετικά με την ερμηνευτική πρακτική του Αγγλικού Εφετείου στην *Sansom v. Sansom* [1956] 1 W.L.R. 945. 10
Αυτές (οι παρατηρήσεις) συνίστανται στο ότι η ορολογία του δικονομικού θεσμού που έτυχε ερμηνείας σ' εκείνη την υπόθεση (Ord. 58 μετά την τροποποίηση του Απριλίου 1956) διαφέρει από την Δ.35 Θ.4 των Κυπριακών Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. 15

Η έφεση είναι άκυρη απορρίπτεται. Δεν διεκδικούνται και για το λόγο αυτό δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η έφεση είναι άκυρη και απορρίπτεται.